ΕΤΟΣ Β'. Ρεθύμνη τῇ 2 Μαρτίου 1900 Ἀριθμὸς 50

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΤΗΣ Ι Ν. ΔΑΝΔΟΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΘΕΜΙΣΤ. Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐν Ρεθύμνῃ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ τμήματος..... φρ. 7
Ἐν τοῖς λοιποῖς τμήμασι τῆς Νήσου ὡς καὶ ἐν Ἑλλάδι » 8

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐντὸς τῆς ταχυδρομικῆς ἑνώσεως..... φρ. 10

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
25 παράδες 25

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῇ Διευθύνσει.
Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα καὶ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.
Διὰ πᾶσαν καταχώρησιν ἀγγελίαν ἐμπορικὴν, εἰδοποίησιν κλπ. δημοσιεύσεις ἀπευθυντέον πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ τυπογραφείου κ. Στυλιανὸν Καλαϊτζάκην.

ΑΝΤΙΡΕΥΜΑΤΙΝΗ

Κ. Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΥ

Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Ἀθηνᾶς 23

Τὸ ἄριστον καὶ ἀποτελεσματικὸν τοῦτο φάρμακον θεραπείας τῶν χρονιωτέρων ρευματισμῶν, ἰσχυαλγίας καὶ νευραλγίας βεβαιοῦσιν οἱ πολυπληθεῖς θεραπευθέντες καὶ οἱ ἐξοχώτεροι τῶν Ἀθηνῶν.

Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην φαρμάκου τούτου ἀποτανθήτωσαν πρὸς τὸν ἐν Ρεθύμνῃ γεν. ἀντιπρόσωπόν του κ. Θεμιστ. Γ. Παπαδάκην.

Εἶναι ἀληθές, ἐρωτῶμεν, ὅτι ἡ Βιβλιοθήκη τῆς χριστιανικῆς κοινότητος τῆς Ρεθύμνης ἐδωρήθη εἰς τὸν Φιλεκπαιδευτικὸν Σύλλογον; Καὶ τὶς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ δωρησάμενος, δυνάμει δὲ τίνος Νόμου ἤσκησε τὸ τοιοῦτον δικαίωμα; Μέλη τῆς κοινότητος, ἧς ἡ περιουσία οὕτω μετατίθεται εἰς ἄλλο νομικὸν πρόσωπον, ἔχομεν δικαίωμα καὶ ὑποχρέωσιν συνάμα νὰ θέσωμεν τὸ ἐρώτημα δημοσίᾳ καὶ νὰ ζητήσωμεν τὸν λόγον.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ χριστ. κοινότης τῆς Ρεθύμνης εἶχε βιβλιοθήκην, ἣν πρὸ πάντων εἶχον πλουτίσῃ οἱ εὐεργέται αὐτῆς Ἰωανίκιος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰωαννίνων, ὁ Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου Ἱερόθεος καὶ ὁ Ἐμμ. Βιβιλάκις μὲ τὸν προορισμὸν νὰ ποιῶνται χρῆσιν αὐτῆς οἱ διδάσκοντες καὶ μαθηταὶ τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων. Αὕτη ἡ βιβλιοθήκη, ἡ ὡρισμένον ἔχουσα προορισμὸν καὶ τῇ χριστ. κοινότητι ἀποκλειστικῶς ἀνήκουσα, προσφέρεται ἤδη τῷ Φιλεκπαιδευτικῷ Συλλόγῳ. Διατί; Ὑπὸ τίνος; Εὑρισκόμεθα εἰς ἀπορίαν νὰ ἀπαντήσωμεν. Ἡ Χριστιανικὴ κοινότης ἐξεπροσωπεῖτο τέως ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς λεγομένης Ἐφορίας, ἀλλὰ τοιαύτη μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς Ὀθωμανικῆς κυριαρχίας καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεως νόμου περὶ κοινοτήτων καὶ ἀντιπροσωπείας αὐτῶν δὲν ὑπάρχει. Πρόδηλον ὅτι μέλη τινὰ αὐτῆς ἢ ὁ Πρόεδρος μονος τῆς τέως Ἐφορίας δὲν δύνανται νὰ λογισθῶσιν ἀντιπρόσωποι αὐτῆς ἑρμηνεύοντες ἐγκύρως τὴν θέλησιν τῆς κοινότητος. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑπῆρχον ἔτι ἔφοροι, καὶ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, τίς νόμος καταστατικὸς τῆς κοινότητος ἐπιτρέπει αὐτοῖς τὴν διὰ χαριστικῶν πράξεων ἐκποίησιν τῆς ἀναπαλλοτριώτου περιουσίας τῆς κοινότητος; Ἡ ὑπάρχουσιν οἱ φρονοῦντες ὅτι κοινότης καὶ Φιλεκπ. Σύλλογος, διότι ὑπάρχουσιν ἀμφότερα ἐν Ρεθύμνῃ. ἀποτελοῦσιν ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον; Ἐὰν τὰ τῆς βιβλιοθήκης εἶχον ἠμελημένως, ἠδύναντο οἱ ἔχοντες τὸν ζῆλον ὑπὲρ αὐτῆς νὰ μεριμνήσωσι περὶ τούτου καταλλήλως, ἀλλ' οὐδέποτε καὶ νὰ ἀπαλλοτριώσωσιν αὐτὴν ὑπὲρ ἄλλου. Δὲν συζητοῦμεν οὐδὲ τὴν ἱερότητα τοῦ σκοποῦ οὐδὲ τὴν ὡραῖαν τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου τῆς Ρεθύμνης. Σεβόμεθα αὐτὸν ὡς ἕνωσιν ὑπὲρ ὑψηλοῦ σκοποῦ ὑπάρχουσαν. Ἀλλὰ τίς δύναται νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι ἡ εἰς αὐτὸν μετάθεσις τῆς κυριότητος τῆς βιβλιοθήκης τῆς κοινότητος δὲν ἀντίκειται εἰς τὰς περὶ ἀναπαλλοτριώτου ἀρχὰς τῆς περιουσίας τῶν κοινοτήτων, ὅτι δὲν εἶναι ἀσεβὴς πρὸς τὴν θέλησιν τῶν πρώτων δωρητῶν τῆς βιβλιοθήκης, οἵτινες προώρισαν αὐτὴν διὰ τὰ μέλη τῆς κοινότητος, εἰδικῶς δὲ διὰ τοὺς μαθητευομένους καὶ τοὺς διδασκάλους των; Βεβαίως δὲ οὔτε ὁ στενώτατος κύκλος τῶν ἑταίρων τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου ταυτίζεται μὲ τὸν εὐρὺν τῶν μελῶν τῆς κοινότητος, οὔτε ἡ ἀποκλειστικὴ χρῆσις τῶν τοῦ Συλλόγου πληροῖ τὸν προορισμὸν τῆς βιβλιοθηκης τῆς κοινότητος, δι' ἣν οὐδὲ περιορισμοὶ οὐδὲ διατυπώσεις ἐτάχθησαν, καθιστῶσαι ἐν τοῖς πράγμασιν ἀνέφικτον αὐτὴν εἰς πάντα φιλομαθῆ ὅστις θέλει νὰ τὴν συμβουλευθῇ. Μεθ' ὅλας τὰς πληροφορίας μας ἐξακολουθοῦμεν θέλομεν μᾶλλον, νὰ ἀπιστῶμεν πρὸς τὴν διάλυσιν, διότι ἡ τοιαύτη δωρεὰ ἀληθεύουσα, παρ' οἱουδήποτε γενομένη, ἀποτελεῖ προφανῆ ἀντίθεσιν πρὸς τὴν εἰκαζομένην θέλησιν τῆς κοινότητος, ἣν ὀφείλουσι να σέβωνται, οὐ μόνον οἱ αὐτόκλητοι διευθυνταὶ αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἔτι οἱ ἐκ τοῦ νόμου ἀντιπρόσωποι της, ἐὰν τοιοῦτοι ὑπῆρχον. Δὲν πρόκειται περὶ δωρεᾶς, ἣν δύναταί τις νὰ διαθέτῃ κατὰ τὸ δοκοῦν, ἀλλὰ περὶ πράγματος ἀφιερωμένου, οὗ τὸν προορισμὸν οὐδεὶς δύναται ἄνευ εὐθύνης νὰ μεταβάλῃ. Ἡ φρονεῖ ὁ ἀλλότρια δωρούμενος ὅτι πᾶσα αὐθέκαστος μεταβίβασις δύναται νὰ ᾖ ὑποχρεωτικὴ ἐν τῷ μέλλοντι καὶ ἀπρόσβλητος ἐνώπιων τῶν Νόμων;

Τὸ γεγονὸς μᾶς δίδει ἀφορμὴν νὰ σκεφθῶμεν καὶ ἐννοήσωμεν ὅτι εἶναι καιρὸς πλέον οἱ πολῖται νὰ μεριμνήσωμεν περὶ ἐκλογῆς Κοινοτικῆς Ἐπιτροπείας, ὡς ἐν Ἡρακλείῳ καὶ Χανίοις, ἥτις νὰ κήδηται ἐπιβλέπῃ καὶ προστατεύῃ προσηκόντως τὴν περιουσίαν καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Κοινότητος.

Ο ΛΙΜΗΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ.

Φαίνεται ὅτι τὸ ζήτημα τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος τῆς πόλεως μας θὰ προσέκρουσε καὶ πάλιν, διότι δυστυχῶς παρατηρεῖται στασιμότης ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων.

Τὸ δυστύχημα ὅτι ἡ φίλη συνάδελφος « Ἐλευθερία» τοῦ Ἡρακλείου μᾶς συγχαίρει καὶ μᾶς θαυμάζει διότι κατορθώσαμεν δηλαδὴ ν' ἀποκτήσωμεν λιμένα, διότι εἰργάσθημεν καὶ ἡ κατασκευὴ αὐτοῦ ἔχει ἐκτεθῇ εἰσμειοδοσίαν, καὶ διὰ τοῦτο τὴν εὐχαριστοῦμεν, ἀλλὰ ποῦ νὰ εἰξεύρῃ ὅτι ἀκόμη δὲν ἐκάμαμεν τὰς προκαταρκτικὰς ἐργασίας καὶ ὄχι νὰ τὸν ἐκθέτωμεν εἰς τὴν μειοδοσίαν· ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι τὸν ἀποκτήσαμεν εἰς τὸ χαρτὶ πέμπτην ἤδη φοράν.

Εὐτυχῶς ὅμως σήμερον ἔχομεν πλεῖστα ἐγγυα περὶ τῆς κατασκευῆς, τὴν Ἡγεμονικὴν ὑποστήριξιν, τὴν δραστηριότητα τοῦ Νομάρχου μας καὶ τὴν σύμπραξιν τῶν πολιτῶν· ἐλπίζομεν ὅτι μὲ τοιαῦτα ἐφόδια ἐπὶ τέλους θὰ ἴδωμεν καὶ τὸ ἔργον τοῦτον τετελεσμένον.

ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΑ ΡΕΘΥΜΝΗΣ.

Μεταξὺ τῶν πρώτων ἔργων τοῦ νέου Δημοτ. Συμβουλίου τῆς πόλεως μας δέον νὰ ᾖ καὶ τὸ τοῦ ὕδατος.

Τὸ ὕδωρ τῆς πόλεώς μας ἀνήκει εἰς τὸν Δῆμον, εἶνε κτῆμά του ἀδιαφιλονείκητον, καὶ δέον τὸ νὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν κυριότητα καὶ κατοχήν του.

Πανταχοῦ, εἰς ὅλας τὰς πόλεις, τὸ ὕδωρ ἀνήκει εἰς τὸν Δῆμον.

Τὸ Ἐβκάφιον Ρεθύμνης ἐδαπάνησε διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὑδραγωγείου, διεχειρίσθη ὅμως τὰ εἰσοδήματά του καὶ δέον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν εἰσπραχθέντων νὰ πληρωθῇ κατ' ἐκτίμησιν τὰ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὑδραγωγείου καὶ τὴν ἐν τῇ πόλει διοχέτευσιν αὐτοῦ δαπανηθέντα ὡς καὶ τὴν ἀξίαν τῶν σωλήνων κ.λπ.

ΤΕΛΩΝΙΑΚΟΣ ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ.

Πότε ἐπὶ τέλους θὰ ἴδῃ τὸ φῶς καὶ ὁ κανονισμὸς τῶν Τελωνείων μας;

Πρὸ πολλῶν μηνῶν ἔχει ἑτοιμασθῇ καὶ μάλιστα διαδίδεται ὅτι εἶνε τέλειος καθόσον συνετάχθη ὑπὸ εἰδικῶν ὑπαλλήλων γνωριζόντων καλῶς τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἡ διοργάνωσις τῶν Τελωνείων μας ἔδει νὰ προηγηθῇ τῶν ἄλλων κλάδων καθότι ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν ἔχει συγκεντρωθῇ ὅλη ἡ οἰκονομικὴ διαχείρισις τοῦ Κράτους μας· καὶ ὅμως μένει τελευταία.

Εἶνε ἀνάγκη ἐπείγουσα νὰ διοργανωθῶσι καὶ ταῦτα ἐπὶ τῇ βάσει τελωνειακῶν νόμων τῆς Κρητ. Πολιτείας, διότι μέχρι σήμερον διέπονται ἐπὶ τῇ βάσει ξένου νόμου ἀτελεστάτου.

ΒΑΚΟΥΦΙΚΑ ΚΤΗΜΑΤΑ.

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κ)πόλεως, γράφει ἡ ἐν Ἡρακλείῳ συνάδελφος « Ἐλευθερία», ὁ Σουλτάνος διέταξε τὴν σύστασιν εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Ζιχνῆ Πασσᾶ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου νὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὴν διακανόνησιν τοῦ ζητήματος τῶν βακουφικῶν ἐν Κρήτῃ κτημάτων.